

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 23T/19/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2624010195
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Šimek
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2024:2624010195.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica samosudcom JUDr. Ivanom Šimekom na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Senica dňa 15. apríla 2024, takto

rozhodol:

Obžalovaný S. R., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom Z.,
t. č. v ÚVV Leopoldov

sa uznáva za vinného, že

dňa 29.11.2023 v čase okolo 12.00 hod. v obývacej miestnosti bytu č. XX Sv. Cyrila a Metoda XXXX/X, Senica, pristúpil ku svojej mame poškodenej I. Š. so slovami: „daj mi desať euro lebo sa zabijem“ a dal dvakrát poškodenej do ruky nôž, aby obžalovaného zabila a vyčítal jej, či jej 10,- € stojí za to, aby obžalovaného zničila, popri tomto obžalovaný tiež poškodenej vulgárne nadával slovami „kurva vyjebaná, chrapúňka“ a inými nadávkami a fyzicky ju napadol tak, že ju svojimi rukami schytil za jej zápästia, ktoré jej skrížil na hrudi, zatlačil ju sediacu do kresla a triasol s ňou, pokým sa nerozplakala, kedy s týmto konaním obžalovaný prestal a poškodenej na to odišla z bytu na lekárske ošetrenie a keď sa vrátila domov, tak obžalovanému zo strachu z ďalšieho fyzického napádania vydala 10,- €, pričom týmto konaním obžalovaný spôsobil poškodenej I. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z.. Y. V. O. XXXX/X, Z. zranenia opuch, hematóm, palp. bolestivosť na pravej strane hrude, hematóm na pravom zápästí, palp. bolestivosť oboch diastal. predlaktí podľa správy od lekára MUDr. Radovana Hyžu,

t e d a

iného násilím a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á

podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Senica podal dňa 27.02.2024 na tunajší súd obžalobu na obžalovaného pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a zisťoval, či obžalovaný

c/ rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu

Obžalovaný odpovedal: Áno.

d/ bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby Obžalovaný odpovedal: Áno.

f/ či rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu

Obžalovaný odpovedal: Áno.

g/ bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu

Obžalovaný odpovedal: Áno.

h/ sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin

Obžalovaný odpovedal: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, ako aj po následnom vyjadrení sa prokurátora, opatrovníka obžalovaného, splnomocnenca poškodeného a obhajcu prijal toto jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie o vine obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe sa nevykoná a budú vykonané dôkazy len súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení. Súd poznamenáva, že obžalovaný priznal spáchanie skutku už v prípravnom konaní.

S poukazom na vyššie uvedené, súd uznal obžalovaného za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na skutkovom základe tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na pomer a mieru závažnosti priťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívne, nespojené s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, pohnútku, osobu, jeho pomery, možnosti jeho nápravy a pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby (personalita trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie

(výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu, následok, zavinenie a pohnútku súd vychádzal z okolností spáchania skutku, ku ktorému sa obžalovaný v celom rozsahu priznal. Obžalovaný pristúpil k svojej matke so slovami: „daj mi desať euro lebo sa zabijem“ a dal opakovane svojej matke do ruky nôž s tým, aby ho zabila, pričom jej vyčítal, či jej tých 10,- eur stojí za to, aby ho zničila, popri tom jej vulgárne nadával a fyzicky napadol, schytil ju za zápästia, ktoré jej skrížil na hrudi, zatlačil ju sediacu do kresla a triasol s ňou pokým sa nerozplakala, pričom jej aj spôsobil zranenia opuch, hematóm, palp. bolestivosť na pravej strane hrude, hematóm na pravom zápästí, palp. bolestivosť oboch diostal. predlaktí. Závažnosť skutku obžalovaného je zvýšená tým, že sa ho dopustil na osobe, ktorá je mu v živote najbližšia, ktorá sa o neho celý život stará, voči svojej matke. Obžalovaný takýmto spôsobom vydieral svoju vlastnú matku za účelom zabezpečenia si financií od matky na nákup marihuany, čo bolo jeho motívom, resp. pohnútkou k spáchaniu činu. Obžalovaný porušil záujem spočívajúci v ochrane slobody ľudského rozhodovania. Vo vzťahu k zavineniu mal súd preukázaný priamy úmysel.

Z hľadiska posúdenia osoby páchatela, jeho osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného zo spisu vyplýva, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený. Obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp.zn. 2T/31/13 zo dňa 2.4.2013, právoplatným dňa 2.4.2013 za drogovú trestnú činnosť na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorý vykonal dňa 21.09.2013. Zároveň bolo odsúdenému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, ktorá bola dňa 3.7.2018 zmenená na formu ambulantnú. Dňa 18.3.2021 bol prepustený z ochranného liečenia. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR a rozkazu o uložení sankcie za priestupok zo dňa 19.7.2019 bolo zistené, že obžalovaný sa v minulosti dopustil dvoch priestupkov, z toho v prvom prípade dňa 7.4.2019 priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, kedy od poškodenej (svojej matky) pýtal peniaze na cigarety, následne jej vulgárne vynadal „ ty ku*vá, ty pi*a, daj mi peniaze, lebo uvidíš“, chytil ju prstami a dlaňou akoby za sánku a tlačil jej ju až sa rozplakala. V rozkaznom konaní mu bolo uložené pokarhanie. V druhom prípade sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil dňa 30.04.2023 konaním, kedy verbálne a fyzicky napadol inú osobu. V rozkaznom konaní mu bola uložená pokuta.

Zo správy od MUDr. Renáty Kajabovej, psychiatričky zo dňa 14.2.2024 je zřejmé, že obžalovaný je jej pacientom od 23.02.2012 a je liečený pre akútnu psychotickú poruchu, poruchy psychiky a správania zapríčinené užitím viacerých drog (previtínu a marihuany) a závislosti, iné špecifikované psychické poruchy zapríčinené poškodením mozgu a zmiešanú poruchu osobnosti. Obžalovaný bol hospitalizovaný na psychiatrii FN Trnava a PN Pezinok pre poruchy správania, agresivitu pod vplyvom psychoaktívnych látok. Musí užívať psychofarmaka a abstinovať. Pravdepodobne neužíva lieky a neabstinuje, čo sa môže prejavíť poruchami správania, halucináciami, bludným myslením a agresivitou.

Zo správy od MUDr. Veroniky Brenkus Steinerovej, všeobecného lekára zo dňa 13.2.2024 je zřejmé, že obžalovaný je jej pacientom od 1.1.2021. Z lekárskej správy ako aj zo znaleckého posudku MUDr. Moniky Gregorovej je zřejmé, že pre závislosť od drog bol opakovane hospitalizovaný na Klinike drogovej závislosti SZU a PNPP Pezinok a to v dňoch 23.3.2012-2.5.2012, 12.4.2014-10.7.2014, 10.5.2015-27.7.2015, 10.4.2016-27.4.2016, 3.9.2017-11.9.2017, 29.12.2017-3.7.2018, 7.4.2019-16.4.2019, 12.5.2019-12.6.2019, 2.12.2019-16.12.2019, 11.6.2021-28.6.2021, 14.7.2022-27.7.2022, 10.8.2022-28.10.2022. Tiež bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení FN Trnava v dňoch 25.5.2023-30.5.2023. Absolvoval aj pobyt v resocializačnom zariadení Adamov.

Zo znaleckého posudku MUDr. Moniky Gregorovej, znalkyni z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatria okrem iného vyplýva, že u obžalovaného je prítomná rozvinutá polymorfná závislosť od kanabinoïdov (marihuany) a metamfetamínu u organicky alterovanej osobnosti. Jeho primárnou drogou je kanabis (marihuana). Organické poškodenie mozgu je s najväčšou pravdepodobnosťou následkom užívania psychoaktívnych látok a bolo verifikované aj CT vyšetrením už v roku 2015. Samotná závislosť nemá vplyv na jeho rozpoznávací a ovládacie schopnosti. Organické poškodenie mozgu je ľahkého stupňa a ani toto nemalo forenzne významný vplyv na jeho správanie v čase skutku. Neboli zistené žiadna psychotická porucha, patický afekt a ani iná porucha alebo stav v čase skutku, ktoré by mali forenzne významný vplyv na jeho rozpoznávací a ovládacie schopnosti.

Obžalovaný vedel rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť v dostatočnej miere. Inkriminované konanie obžalovaného nebolo paticky (chorobne) motivované, ale na cieľ zamerané, psychologicky zrozumiteľné. Sám obžalovaný udával, že peniaze od matky potreboval na nákup grogy - marihuany. Obžalovaný mohol svoje konanie ovládať v zmenšenej miere. Jeho ovládacie schopnosti boli znížené nepodstatne, vo forenzne nevýznamnej miere. Jeho správanie tenzia, mrzutosť, podráždenosť, verbálna aj brachiálna agresia rezultovali predovšetkým z cravingu (baženia po droge) v rámci abstinenčnej symptomatiky. Pobyt obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska je pre spoločnosť potencionálne nebezpečný, kedy sa hlavne v stavoch intoxikácie psychoaktívnymi látkami, resp. v odvykacom stave môže prejavovať agresívne. Skutku sa dopustil v súvislosti so závislosťou a nie v súvislosti s duševnou poruchou. Napriek prítomnej rozvinutej polymorfnej závislosti ochranné protitoxikomanické liečenie znalkyňa nenavrhuje. V súčasnosti s najväčšou pravdepodobnosťou nie je možné dosiahnuť účel liečby. Ochranné liečenie vyznieva zbytočne. K závislosti je nekritický, v popredí racionalizačný systém, prítomná aj bagatelizácia, funguje v štýle provizórnej existencie zo dňa na deň. Obžalovaný je neschopný dlhodobejšej spontánnej extramurálnej abstinencie. Vie, že jedinou alternatívou jeho fungovania je abstinencia. Taktiež si je veľmi dobre vedomý všetkých dôsledkov závislosti, vrátane trestnoprávných. V ambulantnej liečbe nonkompliantný (nespolupracuje, neužíva lieky, nedodríava odporúčenia lekára). Prognóza sa javí ako nepriaznivá.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a jednu priťažujúcu okolnosť. Obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu, tento úprimne oľutoval, čo mu poľahčilo s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona. Obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, čo mu poľahčilo s poukazom na § 36 písm. n) Trestného zákona. Obžalovaný už bol v minulosti za trestný čin odsúdený (odsúdenie Okresným súdom Senica sp.zn. 2T/31/2013), čo mu priťažilo s poukazom na § 37 písm. m) Trestného zákona. Súd len poznamenáva, že obžalovaný nespáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby, ani nespáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov (napr. vážna choroba páchatel'a alebo jeho príbuzného), ktoré by si sám nespôsobil. Samotnú závislosť si spôsobil sám a nemala vplyv na jeho rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti. Je si veľmi dobre vedomý všetkých dôsledkov závislosti, vrátane trestnoprávných. Organické poškodenie mozgu v prípade obžalovaného je ľahkého stupňa a ani toto nemalo forenzne významný vplyv na jeho správanie v čase skutku.

U obžalovaného teda prevyšoval pomer poľahčujúcich okolností, čím sa podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona znižuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba pri danom trestnom čine je stanovená v rozmedzí 4 až 10 rokov. S poukazom na vyššie uvedené a s prihliadnutím na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je zrejmé, že hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby je po jej úprave v rozmedzí 4 až 8 rokov.

Súd má za to, že v danom prípade bolo možné použiť ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam vzhľadom na to, že obžalovaný pred súdom učinil vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom aj prijaté. V tejto súvislosti súd poukazuje tiež na zjednocujúce Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, kde okrem iného sa konštatuje, ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu.

Je teda na mieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine mal možnosť pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste, čo súd v danom prípade aj učinil. Dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby je 4 roky, pričom súd má za to, že takýto trest pre obžalovaného by bol neprimerane prísny. Obžalovaný prejavil v konaní sebareflexiu, od samého začiatku sa k spáchaniu trestného činu priznáva, svojho konania

veľmi ľutuje, svojej matke napísal aj ospravedľujúci list, chce sa rodičom rehabilitovať, vynahradiť im to, čo pre neho urobili. Súd znížil obžalovanému trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá zostala nedotknutá vo výmere 4 rokov o celú 1/3 (teda maximálne možnú) a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 8 mesiacov. Súd len poznamenáva, že pri znižovaní dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona sa prihliada len na dolnú hranicu bez ohľadu na sadzbu hornú (teda nevychádza sa z rozdielu medzi hornou a dolnou ako je tomu pri ustanovení § 38 ods. 8 Trestného zákona).

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam vo výmere 2 (dva) roky a 8 (osem) mesiacov.

I napriek tomu, že obžalovaný sa trestnej činnosti nedopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia, má súd za to, že uloženie „len“ podmieneného trestu odňatia slobody by bolo neprimerane mierne a to s poukazom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život, jeho trestnú minulosť, okolnosti prípadu a závažnosť trestného činu, ktorého sa dopustil.

Súd poukazuje v tomto smere na osobu obžalovaného, ktorý už bol v minulosti odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, a to za drogovú trestnú činnosť, pričom obžalovaný sa v minulosti dopustil aj dvoch priestupkov a to priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu spôsobom ako sú vyššie popísané, v jednom prípade dokonca proti svojej matke. Z hľadiska osoby obžalovaného súd tiež poukazuje na to, že u obžalovaného je prítomná rozvinutá polymorfná závislosť od marihuany a metamfetamínu u organicky alterovanej osobnosti, ktorý je neschopný dlhodobejšej spontánnej extramurálnej abstinencie, pričom jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska je pre spoločnosť potencionálne nebezpečný, kedy sa hlavne v stavoch intoxikácie psychoaktívnymi látkami, resp. v odvykacom stave môže prejavovať agresívne. Obžalovaný okrem toho, že už bol v minulosti odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, mal nariadené aj ústavné protitoxikomanické ochranné liečenie, neskôr zmenené na ambulantné, bol opakovane hospitalizovaný na psychiatrii (celkom 13 x), musí užívať lieky a abstinovať, no napriek tomu bol (pred vzatím do väzby) naďalej denným užívateľom marihuany, pritom si bol veľmi dobre vedomý všetkých dôsledkov závislosti, vedel, že jedinou alternatívou jeho fungovania bola abstinencia. Obžalovaný, hoc na neho v minulosti dopadli následky trestnej represie, sa dopustil opätovne trestného činu, teda predchádzajúce postihy nespĺnili u obžalovaného výchovný a resocializačný účel, nevedli k jeho náprave, aby viedol riadny život. S poukazom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život nie je možné skonštatovať naplnenie zákonných podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutných pre uloženie podmieneného trestu odňatia slobody, teda, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Súd zároveň poukazuje aj na okolnosti prípadu a závažnosť trestného činu, ktorého sa obžalovaný dopustil. Obžalovaný sa dopustil zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s trestnou sadzbou 4 až 10 rokov. Obžalovaný spôsobom vyššie popísaným vydieral svoju vlastnú matku za účelom zabezpečenia si financií na nákup marihuany. Závažnosť skutku obžalovaného je zvýšená tým, že sa ho dopustil na osobe, ktorá je mu v živote najbližšia, ktorá sa o neho celý život stará, voči svojej vlastnej matke. Súd má za to, že aj vyššie uvedené okolnosti prípadu odôvodňujú uloženie trestu odňatia slobody nepodmienečného ku ktorému súd aj pristúpil k lepšiemu zabezpečeniu ochrany spoločnosti a nápravy páchatel'a. Súd preto uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 8 mesiacov, majúť za to, že s ohľadom na vyššie uvedené okolnosti prípadu, ako aj osobu obžalovaného a jeho postoj k trestnej činnosti je takto uložený trest primeraný, splní funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálnej i generálnej) a zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Na výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Obžalovaný bol naposledy vo výkone trestu dňa 21.9.2013, čo je viac ako desať rokov pred spáchaním trestného činu, ktorého sa dopustil dňa 29.11.2023.

Podľa § 73 ods. 4 Trestného zákona ochranné liečenie neuloží, ak je vzhľadom na osobu páchatela zrejmé, že jeho účel nemožno dosiahnuť.

Podľa § 289 Trestného poriadku ak súd rozhoduje vo veci samej a ak tento zákon neustanovuje inak, vždy rozhodne o návrhu prokurátora na uloženie ochranného opatrenia; to platí aj v prípade, ak rozhoduje mimo hlavného pojednávania. Ak súd zistil u obžalovaného dôvod na uloženie ochranného opatrenia, môže ho uložiť i bez návrhu prokurátora.

Na záver súd len poznamenáva, že v prípade obžalovaného neukladal ochranné protitoxikomanické liečenie, majúc za to, v zhode s prokurátorom, ktorý liečenie ani nenavrhol, ako aj v zhode so znalkyňou, že v prípade obžalovaného účel ochranného protitoxikomanického liečenia nemožno dosiahnuť. Súd poznamenáva, že v prípade obžalovaného by do úvahy prichádzalo len fakultatívne uloženie ochranného liečenia podľa § 73 ods. 2 Trestného zákona (nie obligatórne podľa § 73 ods. 1 Trestného zákona). Súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti už viackrát liečený a tiež bol aj hospitalizovaný na Klinike drogovej závislosti SZU a PNPP Pezinok, popr. FN Trnava (celkom 13x), tiež absolvoval 2 ročný resocializačný pobyt v Adamove, dokonca obžalovanému už bolo v minulosti aj súdom uložené a nariadené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, ktorá mu bola dňa 3.7.2018 zmenená na formu ambulantnú. Dňa 18.3.2021 bol obžalovaný prepustený z ochranného liečenia. Napriek všetkým doterajším niekoľkoročným snahám a pokusom o vyliečenie obžalovaného zo závislosti sa tieto minulé účinky. Napokon aj znalkyňa poukázala na to, že v prípade obžalovaného v súčasnosti nie je možné dosiahnuť účel liečby. Ochranné liečenie znalkyňa nenavrhuje, ochranné liečenie vyznieva v prípade obžalovaného zbytočne. Znalkyňa skonštatovala, že obžalovaný je neschopný dlhodobejšej spontánnej extramurálnej abstinencie. Obžalovaný vie, že jedinou alternatívou jeho fungovania je abstinencia. Taktiež si je veľmi dobre vedomý všetkých dôsledkov závislosti, vrátane trestnoprávných. V ambulantnej liečbe nonkompliantný (nespolupracuje, neužíva lieky, nedodržiava odporúčenia lekára). S poukazom na uvedené má súd za to, že účel ochranného liečenia v prípade obžalovaného nemožno dosiahnuť a preto ho neuložil. Napokon prokurátor ani jeho uloženie nenavrhol a ani súd s ohľadom na vyššie uvedené nezistil dôvod na jeho uloženie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Senica na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.).
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.